

დანიელის წიგნი — ორმოცდამერვე

სიბრძნე გახსნილია: წინასწარმეტყველებაში სამმაგი ერთობისა და 666-ის გამოცანის გამოკვლევა

Jeff Pippenger

2024-01-22

დამოწმებულია რამდენიმე მოწმის საფუძველზე, რომ ისტორიაშიც და წინასწარმეტყველებაშიც რომი მუდამ მერვედ აღდგება და შვიდთაგანია. ამ სიმბოლოს წინასწარმეტყველური გამოცანა ნაწილია იმისა, რასაც იუდას ტომის ლომი მადლის ჟამის დახურვამდე ცოტა ხნით ადრე ხსნის. ქრისტე არასოდეს იცვლება, და მილერიტული ისტორიის პირველსა და დიდ იმედგაცრუებებში მან გამოაცხადა ჭეშმარიტება, რომელმაც იმედგაცრუების საიდუმლო ახსნა.

მილერიტა ისტორიის პირველივე იმედგაცრუების შემდეგ, მან თავისი ხელი მოაშორა 1843 წლის სქემაზე წარმოდგენილი ზოგიერთი გამოთვლის შეცდომას. ეს შეცდომა გამოხატავდა იმ წინასწარმეტყველურ გაუგებრობას, რომელმაც იმედგაცრუება წარმოშვა. საბოლოოდ, მილერიტები მიყვანილ იქნენ გაგებათა ერთ თანამიმდევრობამდე, რომელმაც მტკიცედ დაადგინა ორ ათას სამასი დღის საწყისი თარიღი. მტკიცე საწყის წერტილზე დაყრდნობით, რომელიც ძირითადად ჯვარცმის თარიღს ეფუძნებოდა, მათ შემდეგ დაინახეს, რომ სწორედ ისავე წინასწარმეტყველური მტკიცებულება, რომელსაც ისინი 1843 წლის განსასაზღვრად იყენებდნენ, სინამდვილეში მიუთითებდა არა მხოლოდ 1844 წელზე, არამედ 1844 წლის 22 ოქტომბრის ზუსტ დღეზეც.

მეორე და დიდი იმედგაცრუების შემდეგ, უფალმა კვლავ გამოაცხადა ჭეშმარიტება, რომელმაც პასუხი გასცა ყველა იმ წინასწარმეტყველურ სიძნელეს, რაც წარმოიშვა მათი მცდარი ქადაგებით, რომ 1844 წლის 22 ოქტომბერი ქრისტეს მეორედ მოსვლა იყო. უფალმა გახსნა საწმიდრის თემა და მასთან დაკავშირებული ჭეშმარიტებები, და დიდი იმედგაცრუება აიხსნა.

„როგორც ერი, ჩვენ უნდა ვიყოთ წინასწარმეტყველების გულმოდგინე შემსწავლელები; არ უნდა დავკმაყოფილდეთ, ვიდრე გონივრულად არ შევიცნობთ საწმიდრის საკითხს, რომელიც გამოტანილია დანიელისა და იოანეს ხილვებში. ეს საკითხი დიდ ნათელს ჰყენს ჩვენს დღევანდელ მდგომარეობასა და საქმეს და გვაძლევს უტყუარ მტკიცებულებას, რომ ღმერთი გვიძლავდა ჩვენს წარსულ გამოცდილებაში. იგი ხსნის ჩვენს იმედგაცრუებას 1844 წელს და გვიჩვენებს, რომ გასაწმენდი საწმიდარი არ ყოფილა დედამიწა, როგორც ჩვენ გვეგონა, არამედ ქრისტე მაშინ შევიდა ზეციური საწმიდრის უწმიდეს განყოფილებაში და იქ ასრულებს თავისი სამღვდლო მსახურების დამამთავრებელ საქმეს, ანგელოზის იმ სიტყვების აღსრულებით, რომლებიც წინასწარმეტყველ დანიელს ეთქვა: „ორ ათას სამას საღამომდე და დილამდე; და მაშინ საწმიდარი განიწმინდება.““

„ჩვენი რწმენა, პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზის უწყებებთან მიმართებით, სწორი იყო. ის დიდი სასაზღვრო ნიშნები, რომლებიც გავიარეთ, ურყევია. თუმცა ჯოჯოხეთის ლაშქარნი შეიძლება ცდილობდნენ მათ საძირკვლიდან მოგლეჯას და იმ აზრით იზეიმებდნენ, რომ წარმატებას მიაღწიეს, მაინც ვერ აღწევნენ წარმატებას. ჭეშმარიტების ეს სვეტები მტკიცედ დგანან, როგორც საუკუნო ბორცვები, უძრავად ყოველგვარი მცდელობის მიუხედავად, რომელიც ადამიანებმა სატანისა და მისი ლაშქრის ძალებთან ერთად შეიძლება გააერთიანონ. ჩვენ ზევრი რამის სწავლა შეგვიძლია და განუწყვეტლივ უნდა ვიკვლევდეთ წერილებს, რათა ვნახოთ, ნამდვილად ასეა თუ არა ეს ყველაფერი. ღვთის ერს ახლა მზერა უნდა ჰქონდეს მიპყრობილი ზეციური საწმიდარისაკენ, სადაც ჩვენი დიდი მღვდელმთავრის საბოლოო მსახურება სამსჯავროს საქმეში მიმდინარეობს,—სადაც იგი თავისი ერისათვის შუამდგომლობს.“ Review and Herald, November 27, 1883.

ჯვარცმის გამო მოწაფეთა გულგატეხილობა დაფუძნებული იყო იმ სამეფოს შესახებ მცდარ გაგებაზე, რომლის დამყარებასაც ქრისტე ჯვარზე უნდა აღასრულებდა. იოანე ნათლისმცემლისა და მოციქულ პავლეს მსახურება მოიცავდა იმ საქმის შესრულებას, რომ ცხადეყოთ: სიტყვასიტყვითი ისრაელისა და სიტყვასიტყვითი მიწიერი საწმიდრის განგებულება გადასული იყო სულიერ ისრაელსა და სულიერ ზეციურ საწმიდარზე. იუდას ტომის ლომი ყოველთვის „ბრძენთ“ განუმარტავს გულგატეხილობას. წინასწარმეტყველური გამოცანის განმარტება იმის შესახებ, რომ რომი არის „მერვე, მაგრამ შვიდთაგანია“, იმ საქმის ნაწილია, რომელსაც იუდას ლომი ასრულებს, რათა ახსნას 2020 წლის 18 ივლისის გულგატეხილობა.

მილერიტები რომს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფოდ მიიჩნევდნენ და ხედავდნენ განსხვავებას წარმართობასა და პაპიზმს შორის, მაგრამ ვერ ხედავდნენ პაპობრივ რომს, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფოს. 1844 წლის შემდეგ მალევე, პიონერებმა დაინახეს, რომ შეერთებული შტატები იყო ბიბლიური წინასწარმეტყველების მომდევნო სამეფო.

ეს აღიარება წარმოდგენილია 1850 წლის პიონერულ სქემაზე, მაგრამ მათი უნარი, ეცნოთ ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოთა სრული ილუსტრაცია, როგორც იგი წარმოდგენილია გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში, აღემატებოდა მათ შემეცნებით შესაძლებლობას, რადგან მათ 1863 წელს „შვიდი ჟამის“ უარყოფის შემდეგ დაიწყეს ხეტიალი ლაოდისკის უდაბნოში.

ძველი ისრაელის ისტორია ადვენტისტთა სხეულის წარსული გამოცდილების თვალსაჩინო ილუსტრაციაა. ღმერთი თავის ხალხს ადვენტურ მოძრაობაში უძღოდა, ისევე როგორც ეგვიპტიდან გამოსვლისას უძღოდა ისრაელის მეთ. დიდ იმედგაცრუებაში მათი რწმენა გამოიცადა, როგორც ებრაელთა რწმენა წითელ ზღვასთან. კვლავაც რომ მინდობილიყვნენ იმ წარმართველ ხელს, რომელიც მათთან იყო მათ წარსულ გამოცდილებაში, ისინი იხილავდნენ ღვთის ხსნას. ყველა, ვინც 1844 წელს ამ საქმეში ერთსულოვნად შრომობდა, მესამე ანგელოზის უწყება რომ მიეღო და იგი სულიწმიდის ძალით ექადაგა, უფალი მათი ძალისხმევით ძლიერად იმოქმედებდა. ნათლის ნიაღვარი მოეფინებოდა ქვეყანას. წლების წინათ დედამიწის მკვიდრნი გაფრთხილებულნი იქნებოდნენ,

დასასრულის საქმე დასრულებული იქნებოდა და ქრისტე მოვიდოდა თავისი ხალხის გამოსახსნელად.

„არ იყო ღვთის ნება, რომ ისრაელს ორმოცი წელი ეხეტიალა უდაბნოში; მას სურდა ისინი პირდაპირ ქანაანის ქვეყანაში შეეყვანა და იქ დაემკვიდრებინა, როგორც წმიდა და ბედნიერი ერი. მაგრამ „ვერ შევიდნენ ურწმუნოების გამო.“ ებრაელთა 3:19. თავიანთი განდგომისა და განდგომილების გამო ისინი უდაბნოში დაიღუპნენ, და სხვები აღდგინდნენ, რათა შესულიყვნენ აღთქმულ ქვეყანაში. მსგავსადვე, არ იყო ღვთის ნება, რომ ქრისტეს მოსვლა ასე დიდხანს დაყოვნებულიყო და მის ხალხს ამდენი წელი დარჩენოდა ამ ცოდვისა და მწუხარების ქვეყანაში. მაგრამ ურწმუნოებამ ისინი ღმერთს დააშორა. რადგან მათ უარი თქვეს იმ საქმის შესრულებაზე, რომელიც მან მათ დაუდგინა, სხვები აღდგინდნენ, რათა ექადაგათ ეს უწყება. მსოფლიოსადმი წყალობით იესო აყოვნებს თავის მოსვლას, რათა ცოდვილებს ჰქონდეთ შესაძლებლობა მოისმინონ გაფრთხილება და მასში იპოვონ თავშესაფარი, ვიდრე ღვთის რისხვა გადმოიღვრებოდეს.“ The Great Controversy, 458.

იაკობმაც და ელენ უაითმაც ორივემ მიუთითეს, რომ მოძრაობა 1856 წელს ლაოდიკიის მოძრაობად გარდაიქმნა; ხოლო წინა მონაკვეთში იგი აღნიშნავს, რომ „თუ ყველა, ვინც 1844 წელს საქმეში ერთსულოვნად შრომობდა, მესამე ანგელოზის უწყება მიეღო და იგი სულიწმიდის ძალით ეუწყებინა, უფალი მათ ძალისხმევასთან ერთად ძლიერად იმოქმედებდა.“ შემდეგ იგი ამბობს: „ასევე“, ის „განდგომილება და განდგომა“, რომელიც ძველმა ისრაელმა გამოავლინა, გახდა მიზეზი იმისა, რომ ძველი ისრაელი „უდაბნოში დაიღუპა.“ ეს მონაკვეთი მიუთითებს, რომ ლაოდიკიური ადვენტიზმი უდაბნოში ხეტიალს იმ პერიოდში შეუდგა, როდესაც შუალამის ძახილის უწყების მქადაგებელნი ჯერ კიდევ ცოცხლები იყვნენ.

დღეს თეოლოგოსები (სწავლულნი) გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავისთვის სხვადასხვა განმარტებით გამოყენებებს განსაზღვრავენ, რომლებიც ან იეზუიტების მიერ მოგონილი ფუტურიზმის მეთოდოლოგიიდან არის წარმოშობილი, ან განდგომილი პროტესტანტიზმის გახრწნილი თეოლოგიური პრაქტიკებიდან. გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის სიმბოლოები მეტად მარტივია. ჩვენ გამოვყავით აუცილებელი სიმბოლოები, ამიტომ კვლავ დავუბრუნდებით იქ წარმოდგენილ სამეფოებს და მათ დანიელის მეორე თავში წარმოდგენილ სამეფოებს შევუსაბამებთ, რადგან იესო ყოველთვის საგნის დასასრულს მისი დასაწყისის მეშვეობით წარმოაჩენს.

და არიან შვიდი მეფენი: ხუთი დაეცა, და ერთი არის, და მეორე ჯერ არ მოსულა; და როცა მოვა, მცირე ხანს უნდა დარჩეს. და მხეცი, რომელიც იყო და აღარ არის, თვითონვე მერვეა, და შვიდთაგან არის, და წარწყმედაში მიდის. და ათი რქა, რომლებიც იხილე, ათი მეფეა, რომელთაც ჯერ არ მიუღიათ სამეფო; არამედ ერთ ჟამს მხეცთან ერთად იღებენ ხელმწიფებას, როგორც მეფენი. გამოცხადება 17:10–12.

მესამე მუხლში იოანე სულიერად იქნა გადაყვანილი 1798 წელში. ისტორიის იმ გადამწყვეტ ხედვის წერტილში მას ეუწყა, რომ არსებობდა ხუთი სამეფო, რომლებიც უკვე დაეცნენ. ეს სამეფოები იყო ბაბილონი, მედო-სპარსეთი, საბერძნეთი,

წარმართული რომი და პაპობრივი რომი. უილიამ მილერს არ შეეძლო მეჩვიდმეტე თავის ამ ნაწყვეტის ახსნა, რადგან მას არ შეეძლო ეცნო, რომ პაპობრივი რომი წარმართული რომისგან განსხვავებული, ცალკეული სამეფო იყო. თუმცა ეს მიმდევრობა გამოცხადების მეთორმეტე და მეცამეტე თავებშია წარმოდგენილი, რადგან მეთორმეტე თავში დრაკონი წარმართულ რომს წარმოადგენდა, მეცამეტე თავში ზღვიდან ამოსული მხეცი — პაპობას, ხოლო მიწის მხეცი — შეერთებულ შტატებს. და უაიტი ამ სამივე მხეცს განსაზღვრავს როგორც დრაკონს, მხეცს და ცრუ წინასწარმეტყველს. თავისი მოწმობის წარმოდგენისას იგი განსაზღვრავს სამეფოთა მიმდევრობას, და ეს მიმდევრობა ეთანხმება გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის იმ გამოყენებას, რომელსაც ჩვენ ვაკეთებთ.

„დიდი წითელი გველეშაპის, ჯიქისმაგვარი მხეცისა და კრავის მსგავსი რქების მქონე მხეცის სიმბოლოებით იოანეს წარედგინა ის მიწიერი მმართველობანი, რომლებიც განსაკუთრებით ჩაერთვებოდნენ ღვთის რჯულის შელახვასა და მისი ხალხის დევნაში. ეს ბრძოლა გრძელდება ჟამთა აღსასრულამდე. ღვთის ერი, რომელიც წმიდა დედაკაცითა და მისი შვილებით იყო სიმბოლიზებული, წარმოდგენილი იყო როგორც დიდად უმცირესობაში მყოფი. უკანასკნელ დღეებში მხოლოდ ნატამალიდა არსებობდა. მათ შესახებ იოანე ამბობს, რომ ისინი არიან, „რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებს და აქვთ იესო ქრისტეს მოწმობა.“

„წარმართობის მეშვეობით და შემდეგ პაპობის მეშვეობით სატანა მრავალი საუკუნის განმავლობაში ავლენდა თავის ძალაუფლებას, რათა მიწის პირისგან აღეგავა ღვთის ერთგული მოწმეები. წარმართებსა და პაპისტებს ერთსა და იმავე დრაკონის სულს ამოძრავებდა. ისინი მხოლოდ იმით განსხვავდებოდნენ, რომ პაპობა, რომელიც ღმერთის მსახურების მოჩვენებითობას ქმნიდა, უფრო საშიში და სასტიკი მტერი იყო. რომანიზმის მოქმედებით სატანამ მსოფლიო ტყვედ იგდო. ღვთის სახელით ცნობილი ეკლესია ამ საცდურის რიგებში იქნა ჩათრეული, და ათას წელზე მეტი ხნის განმავლობაში ღვთის ხალხი დრაკონის რისხვის ქვეშ იტანჯებოდა. ხოლო როცა პაპობას, ძალისგან განძარცულს, დევნის შეწყვეტა აიძულეს, იოანემ იხილა ახალი ძალა, რომელიც ამოდიოდა, რათა გამოეთქვა დრაკონის ხმა და გაეგრძელებინა იგივე სასტიკი და ღვთისმგმობი საქმე. ეს ძალა, უკანასკნელი, რომელსაც ეკლესიისა და ღვთის რჯულის წინააღმდეგ ბრძოლა ეწერა, სიმბოლურად იყო წარმოდგენილი კრავით მსგავსი რქების მქონე მხეცით.“

„მაგრამ წინასწარმეტყველური ფანქრის მკაცრი მოხაზულობა ამ მშვიდობიან სურათში ცვლილებას ავლენს. კრავი-სმაგვარი რქების მქონე მხეცი დრაკონის ხმით ლაპარაკობს და „ახორციელებს მის წინაშე პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას.“ წინასწარმეტყველება აცხადებს, რომ იგი ეტყვის დედამიწაზე მკვიდრთ, რათა შექმნან მხეცის ხატება, და რომ „იგი აიძულებს ყველას, პატარასაც და დიდსაც, მდიდარსაც და ღარიბსაც, თავისუფალსა და მონას, მიიღონ ნიშანი თავიანთ მარჯვენა ხელზე ან თავიანთ შუბლზე; და რომ ვერავინ შეძლოს ყიდვა ან გაყიდვა, თუ არა ის, ვისაც აქვს ნიშანი, ან მხეცის სახელი, ან მისი სახელის რიცხვი.“ ამგვარად პროტესტანტიზმი პაპობის კვალს მიჰყვება.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

ბოლო ნაწყვეტის პირველ აბზაცში და უაიტი წარმართულ რომს, საპაპო რომს და შეერთებულ შტატებს „მიწიერ მთავრობებად“ განსაზღვრავს. მეორე აბზაცში იგი მიუთითებს, რომ ეს მთავრობები თანმიმდევრულნი იყვნენ, როდესაც ამბობს: „წარმართობის მეშვეობით, შემდეგ კი პაპობის მეშვეობით,“ და „როდესაც პაპობა, თავისი ძალისგან გამარცვული, იძულებული გახდა, შეეწყვიტა დევნა, იოანემ იხილა ახალი ძალა, რომელიც აღზევდა, რათა გაემეორებინა გველეშაპის ხმა და გაეგრძელებინა იგივე სასტიკი და ღვთისმგმობელი საქმე.“ თუმცა აქ არ ჩერდება, რადგან მესამე აბზაცში მიუთითებს, რომ შეერთებულ შტატებს მთელი მსოფლიოსათვის სხვა სამეფოს იძულებით დამყარება ევალებოდა. იგი ამბობს: „ბატონის მსგავსრქებიანი მხეცი გველეშაპის ხმით ლაპარაკობს და ‘ახორციელებს მის წინაშე პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას.’ წინასწარმეტყველება აცხადებს, რომ იგი ეტყვის დედამიწის მკვიდრთ, რომ მათ მხეცის ხატი შექმნან.“

გამოცხადების მეთორმეტე და მეცამეტე თავები განსაზღვრავს წარმართულ რომს, პაპურ რომს, ამერიკის შეერთებულ შტატებს და მხეცის მსოფლიო ხატს, რომელიც ამერიკის შეერთებული შტატების მიერ არის აღმართული. „მხეცის ხატის“ განსაზღვრება არის ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანება, და იმით, რომ მთელმა მსოფლიომ აღმართოს მხეცის ხატი, თვით განსაზღვრებითვე იდენტიფიცირდება, რომ უკანასკნელ დღეებში ერთმსოფლიოიანი მმართველობა მთელ დედამიწას თავს მოეხვევა. ეს სამეფო შედგება სახელმწიფოსა და ეკლესიისგან, სადაც ამ ურთიერთობაში ეკლესია მმართველობს. გამოცხადების მეთორმეტე და მეცამეტე თავები განსაზღვრავს ოთხ თანმიმდევრულ სამეფოს, და იგივე სამეფოები წარმოდგენილია მეჩვიდმეტე თავშიც, აგრეთვე დანიელის მეორე თავში.

1798 წელს იოანემ იხილა, რომ ბიბლიური წინასწარმეტყველების პირველი ხუთი სამეფო უკვე დაცემული იყო და რომ 1798 წელს მაშინ ერთი სამეფო არსებობდა. ბიბლიური წინასწარმეტყველების ის სამეფო, რომელიც 1798 წელს დაიწყო, იყო გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწიერი მხეცი, რომელიც კრავად იწყებს, მაგრამ ბოლოს გველეშაპივით ლაპარაკობს. შეერთებული შტატები არის ბიბლიური წინასწარმეტყველების ორი რქის მქონე მეექვსე სამეფო, რომელიც მოსდევს სულიერი ბაბილონის მეხუთე სამეფოს, რომელმაც სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო. მეხუთე სამეფო იყო სულიერი ბაბილონი, რომელსაც პირველსავე, პირდაპირი ბაბილონის სამეფო განასახიერებდა. ორი რქის მქონე მეექვსე სამეფოს წინასახედ წარმოადგენდა ვერცხლის ორი მკლავი.

1798 წელს უნდა ყოფილიყო სამეფო, რომელიც ჯერ კიდევ მომავალში იყო, რადგან 1798 წელს „მეორე ჯერ არ მოსულა“. როდესაც ის მეშვიდე სამეფო ისტორიაში გამოჩნდებოდა, ის მხოლოდ „მცირე ხანს“ გაგრძელდებოდა. მეხუთე სამეფომ მიიღო სასიკვდილო ჭრილობა, მეექვსე სამეფოს ორი რქა ჰქონდა, ხოლო მეშვიდე სამეფო მხოლოდ დროის ხანმოკლე მონაკვეთში გრძელდება. ნაწყვეტის კონტექსტი მიუთითებს, რომ მეშვიდე სამეფო წარმოდგენილია „ათი მეფით“, რადგან როცა „ათი მეფე“ სამეფოდ იქცევა, ისინი მხოლოდ „ერთ საათს“ მეფობენ, და ერთი „საათი“ მოკლე „ხანძია“. როდესაც „ათი მეფე“ მეფობენ, ისინი „იმ ერთ საათს“ მხეცთან ერთად

მეფობენ.

და ათი რქა, რომლებიც იხილე, არიან ათი მეფე, რომელთაც ჯერ სამეფო არ მიუღიათ; არამედ მხეცთან ერთად ერთ საათს მიიღებენ ხელმწიფებას, როგორც მეფენი. გამოცხადება 17:12.

„ათი რქა“ მეშვიდე სამეფოა, მაგრამ ისინი მხეცთან ერთად „ერთ საათს“ მეფობენ. „ერთი საათი“ არის კვირა დღის კანონის კრიზისის პერიოდი, რომელიც იწყება შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონით. ისინი თანხმდებიან მხეცთან ერთად მმართველობაზე, რადგან ამას აიძულებს მთავარი მეფე, რომელიც არის შეერთებული შტატები. და უაიტი იმ მონაკვეთში, რომელიც ახლახან მოვიხმეთ, განსაზღვრავს, რომ ღმერთის ხალხის მღევნელი უკანასკნელი ძალა მიწის მხეცია.

„იოანემ იხილა ახალი ძალა, რომელიც აღმოდიოდა, რათა გაემეორებინა გველეშაპის ხმა და განეგრძო იგივე სასტიკი და ღვთისმგმობელი საქმე. ეს ძალა, უკანასკნელი, რომელსაც ეკლესიისა და ღვთის კანონის წინააღმდეგ ბრძოლა ეწერა, სიმბოლურად წარმოდგენილი იყო კრავითმსგავსი რქების მქონე მხეცით.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

ბიბლიური წინასწარმეტყველების უკანასკნელი სამეფო წარმოიშობა იმ მოტყუების მეშვეობით, რომელსაც შეერთებული შტატები ახორციელებს, როგორც ცრუწინასწარმეტყველი. ეს სამეფო 1798 წელს კრავივით დაიწყო, მაგრამ უკანასკნელ დღეებში იგი სამყაროს აიძულებს, მიიღოს მხეცის მსოფლიო ხატი, რომელიც განმარტებით ეკლესიისა და სახელმწიფოს შერწყმა, სადაც ამ ურთიერთობაში ეკლესია მმართველობს. ეს სამეფო ასევე განსაზღვრულია, როგორც სამმაგი კავშირი.

„ამერიკის შეერთებული შტატების პროტესტანტები პირველნი იქნებიან, ვინც ხელებს გადასწვდიან უფსკრულზე, რათა სპირიტუზმის ხელს ჩასჭიდონ; ისინი გადაიწვდენენ უფსკრულს, რათა რომაულ ძალაუფლებას ხელი ჩამოართვან; და ამ სამმაგი კავშირის გავლენით, ეს ქვეყანა რომის კვალს გაჰყვება სინდისის უფლებათა გათელვაში.“ The Great Controversy, 588.

სამთა კავშირი არის გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის კავშირი, რომლებიც გამოცხადების მეთექვსმეტე თავში მიდიან დედამიწის მეფეებთან და მიჰყავთ მსოფლიო არმაგედონამდე.

და ვიხილე სამი უწმინდური სული, გომბეშოებს მსგავსი, რომლებიც გამოვიდნენ დრაკონის პირიდან, მხეცის პირიდან და ცრუ წინასწარმეტყველის პირიდან. რადგან ისინი არიან ეშმაკთა სულები, სასწაულთა მოქმედნი, რომლებიც მიდიან ქვეყნისა და მთელი წუთისოფლის მეფეებთან, რათა შეკრიბონ ისინი ყოვლადძლიერი ღმერთის იმ დიდი დღის ბრძოლისთვის. გამოცხადება 16:13, 14.

„რომაული ძალაუფლება“ არის პაპობა, მხეცი და ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფო, რომელმაც სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო. „პროტესტანტები“ წარმოადგენენ შეერთებულ შტატებს, ცრუ წინასწარმეტყველს, ბიბლიური

წინასწარმეტყველების მეექვსე და უკანასკნელ სამეფოს. „სპირიტუალიზმი“ არის გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, გველი და ის სამეფო, რომელიც თანხმდება, ერთი საათის განმავლობაში იმმართველოს მხეცთან ერთად. ეს სამმაგი კავშირი სრულდება იმ „ერთ საათში“, რომელიც არის გამოცხადების მეთერთმეტე თავში მოხსენიებული „დიდი მიწისძვრის“ „საათი“, ანუ მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონი.

„პაპობის ინსტიტუციის აღსასრულებლად გამოცემული დადგენილებით, რომელიც ღვთის რჯულის დარღვევით იქნება დამყარებული, ჩვენი ერი სრულად განემორება სიმართლეს. როდესაც პროტესტანტიზმი გადაჭიმავს თავის ხელს იმ უფსკრულზე, რათა შეიპყროს რომაული ძალის ხელი; როდესაც იგი გადაიწვდენს ხელს უფსკრულის თავზე, რათა ხელები ჩაკიდოს სპირიტუალიზმთან; როდესაც, ამ სამმაგი კავშირის გავლენით, ჩვენი ქვეყანა უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული და რესპუბლიკური მმართველობისა, და უზრუნველყოფს პაპური სიცრუეებისა და საცდურების გავრცელებას, მაშინ შეგვეძლება ვიცოდეთ, რომ დადგა სატანის საკვირველი მოქმედების ჟამი და რომ დასასრული ახლოს არის.“ Testimonies, volume 5, 451.

დანიელის წიგნის მეორე თავში ბაბილონი, ბიბლიური წინასწარმეტყველების პირველი სამეფო, რომელიც წარმოდგენილია ოქროს თავით, განასახიერებს სულიერ ბაბილონს, ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფოს. მიდიელთა და სპარსელთა ორმაგი სამეფო — ვერცხლის მხრები და მკლავები — დანიელის წიგნის მეორე თავში ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეორე სამეფო, წარმოადგენს დედამიწიდან ამომავალ ორ-რქიან მხეცს, შეერთებულ შტატებს, ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს. დანიელის წიგნის მეორე თავის ქანდაკების სპილენძი, რომელიც წარმოადგენს საბერძნეთს, ბიბლიური წინასწარმეტყველების მესამე სამეფოს, წარმოადგენს გაერთიანებულ ერებს, მეშვიდე თავს, რომელიც გრძელდება „ერთი საათი“ და თანხმდება მიიღოს ადგილი გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამმაგ კავშირში.

დანიელის მეორე თავში აღწერილი რკინის სამეფო, ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფო, წარმოადგენს მერვე სამეფოს, რომელიც შვიდთაგანაა. სიტყვასიტყვითი წარმართული რომი, მეოთხე სამეფო, წარმოადგენს თანამედროვე რომს, რომელიც არის სამეფო, მოწყობილი ეკლესიისა და სახელმწიფოს შერწყმით, სადაც ეკლესია ბატონობს ამ ურთიერთობაზე. ეს სამეფო ბუნებით სამმაგია, რადგან „ათი მეფის“ უმთავრესი მეფე არის მეექვსე სამეფო, რომელიც არის მიწის მხეცი. მეექვსე სამეფო არის ახაბი, რომელიც იზებელზე იყო დაქორწინებული. მეექვსე სამეფო, როდესაც თავისი სამმაგი კავშირით არის წარმოდგენილი, არის თანამედროვე რომი, რომელსაც წინ უძღოდა მეხუთე სამეფო — პაპის რომი, ხოლო მას წინ უძღოდა წარმართული რომის მეოთხე სამეფო.

მილერიტები მხოლოდ რომს ხედავდნენ როგორც მეოთხე და უკანასკნელ სამეფოს. მათ აღიარეს, რომ იგი ორმაგი ბუნებისა იყო, მაგრამ ვერ ხედავდნენ მის შემდგომ სხვა მიწიერ სამეფოს. მეოთხე სამეფო იყო წარმართული რომი, რომელიც წინ უძღოდა

პაპურ რომს — მეხუთე სამეფოს, რომელსაც მოსდევს თანამედროვე რომი — მეექვსე სამეფო. მეექვსე სამეფო სამ რომაულ გამოვლინებათაგან მესამეა.

დრაკონის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირი არის ერთდროულად თანამედროვე რომიც და აგრეთვე დიდი ბაბილონიც, რომლის სასიკვდილო ჭრილობა განკურნებულია. შეერთებული შტატები, გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია და ტვიროსის მეძავი წარმოადგენენ მერვე და საბოლოო სამეფოს, მაგრამ ისინი სამივენი მოკავშირენი არიან მეექვსე სამეფოს სამმაგ კავშირში, რომელიც არის უკანასკნელი ძალა, „რომელიც იბრძვის ეკლესიისა და ღვთის რჯულის წინააღმდეგ.“

ამერიკის შეერთებული შტატები მეექვსე სამეფოს ერთი მესამედიანია. გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, როგორც სამმაგი კავშირის ნაწილი, ასევე მეექვსე სამეფოს ერთი მესამედიანია, და პაპობაც აგრეთვე მეექვსე სამეფოს ერთი მესამედიანია. ამ დონეზე ამერიკის შეერთებული შტატების რიცხვია ექვსი, და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის რიცხვია ექვსი, და პაპობის რიცხვიც არის ექვსი. სამმაგი კავშირი წარმოადგენს კაცის რიცხვს, „ცოდვის კაცისა“, და მისი რიცხვია ექვსი-ექვსი-ექვსი.

აქ არის სიბრძნე. ვისაც აქვს გაგება, გამოთვალოს მხეცის რიცხვი, რადგან ეს არის კაცის რიცხვი; და მისი რიცხვია ექვსასი სამოცდაექვსი. გამოცხადება 13:18.

მეექვსე და საბოლოო ცალკეული სამეფო არის შეერთებული შტატები, მაგრამ ის აცდუნებს მსოფლიოს, რადგან იგი ცრუწინასწარმეტყველია.

და იგი ახორციელებს პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას მის წინაშე და აიძულებს ქვეყანას და მასში მცხოვრებთ, თავყვანი სცენ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობაც განიკურნა. და იგი ახდენს დიდ სასწაულებს, ისე რომ ადამიანთა თვალწინ ზეციდან დედამიწაზე ცეცხლიც კი ჩამოაქვს; და აცდუნებს დედამიწაზე მცხოვრებთ იმ სასწაულთა მეშვეობით, რომელთა მოხდენის ძალაც ჰქონდა მხეცის წინაშე; ეუბნება დედამიწაზე მცხოვრებთ, რომ გააკეთონ ხატება იმ მხეცისა, რომელსაც მახვილით ჰქონდა ჭრილობა და ცოცხალი დარჩა. გამოცხადება 13:12–14.

„მის წინაშე პირველი მხეცის ძალაუფლება“ აღნიშნავს იმ ძალაუფლებას, რომელიც პაპობას ევროპის მეფეებმა მიანიჭეს, დაწყებული კლოვისით 496 წელს. შეერთებული შტატები თავის სამხედრო ძლიერებას, რომელსაც თან ახლავს მისი ეკონომიკური ძლიერებაც, იყენებს იმისათვის, რომ მსოფლიო მოატყუოს და აიძულოს. შეერთებული შტატები სამყაროს აიძულებს, თავყვანი სცეს პაპობას, საკვირაო თავყვანისცემის აღსრულების გზით. შეერთებული შტატები დიდ სასწაულებს ახდენს იმით, რომ ცეცხლს, (უწყების სიმბოლოს) ჩამოიყვანს ზეციდან, რაც უნდა განხორციელდეს ინფორმაციული სუპერმაგისტრალის მეშვეობით, რომელიც წარმოადგენს ტვინის გამორეცხვისა და პროპაგანდის სრულ განვითარებას, რაც ჰიპნოზის თანამედროვე გამოვლინებაა. იმ მზარდი კრიზისის გამო, რომელიც ისლამმა მოიტანა დედამიწაზე, როდესაც ისინი აღასრულებენ თავიანთ როლს ერების განსარისხებლად, მსოფლიო მოტყუვდება და მიიღებს ეკლესიისა და სახელმწიფოს შერწყმის მსოფლიო სისტემას, რომელიც შედგება გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველისაგან.

როდესაც გამოცხადების ცამეტი თავის მეთვრამეტე მუხლი ამბობს: „დაითვალოს მხეცის რიცხვი“, ეს რიცხვი არის ის სამი ძალა, რომლებიც ერთად იკრიბებიან, რათა შეადგინონ მეექვსე და საბოლოო სამეფო. როდესაც 666-ის ეს სამეფო დამყარდება, ეს იქნება იმ წინასწარმეტყველური გამოცანის აღსრულება, რომ მერვე მეფე შვიდთაგან არის. ეს წინასწარმეტყველური გამოცანა იმ ჭეშმარიტების ნაწილია, რომელიც იხსნება, როდესაც იუდას ტომის ლომი ხსნის იესო ქრისტეს გამოცხადებას.

ამ მიზეზით, უკანასკნელი სამეფოს გამოცანა — რომელიც არის სამგვარი მეექვსე სამეფო, რომელიც აგრეთვე არის სულიერი ბაბილონი, დავიწყებული სამოცდაათი სიმბოლური წლის განმავლობაში, და რომელიც არის თანამედროვე რომი, და რომელიც ასევე არის მხეცის მსოფლიო ხატება, რომელიც წინასწარ იყო წარმოდგენილი ბაბილონის პირველი სამეფოთი და წარმართული რომის მეოთხე სამეფოთი — ორგზის დამოწმებულია იმ განსაზღვრებით, რომ სწორედ „ბრძენნი“ გაიგებენ ამ ჭეშმარიტებას; ვინაიდან 666-ის გამოცანა დაფუძნებულია მათზე, ვისაც სიბრძნე აქვთ, ისევე როგორც მერვე მეფის გამოცანა, რომელიც შვიდთაგან არის.

აქ არის სიბრძნე. ვისაც გონიერება აქვს, გამოთვალოს მხეცის რიცხვი, რადგან ეს არის კაცის რიცხვი; და მისი რიცხვია ექვსასი სამოცდაექვსი. გამოცხადება 13:18.

და აქ არის გონება, რომელსაც სიბრძნე აქვს: შვიდი თავი შვიდი მთაა, რომელთა ზედაც ქალი ზის. გამოცხადება 17:9.

იესო ქრისტეს გამოცხადების ბეჭდის ახსნა ესმით „გონიერთ“, და არა — ბოროტთ. გამოცხადების წიგნში სიბრძნის შესახებ ორივე მითითება შეეხება მათ, ვისაც აქვს „გაგება“, ხოლო ის, რაც „გონიერთ“ ესმით, არის „ცოდნის მომატება“. „ცოდნის მომატება“, რომელიც არის იესო ქრისტეს გამოცხადება, არის გამოცხადება იმისა, რომ მერვე სამეფო, რომელიც 666-ის სამმაგი სამეფოა, ასევე წარმოდგენილია დანიელის მეორე თავში, რადგან მილერის სიზმრის ძვირფასმა ქვებმა უკანასკნელ დღეებში ათეზის უფრო მკაფიოდ უნდა იბრწყინონ.

ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„გამოცხადებაში წარმოდგენილია ღვთის სიღრმეები. თვით მისი შთაგონებული ფურცლებისთვის მინიჭებული სახელწოდება — „გამოცხადება“ — ეწინააღმდეგება მტკიცებას, რომ ეს დალუქული წიგნია. გამოცხადება არის რაღაც გამჟღავნებული. თავად უფალმა გაუმხილა თავის მსახურს ამ წიგნში შემცველი საიდუმლოებები, და მას განუზრახავს, რომ ისინი ყველას შესწავლისათვის ღია იყოს. მისი ჭეშმარიტებები მიმართულია ამ ქვეყნის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში მცხოვრებთადმი, ისევე როგორც იოანეს დღეებში მცხოვრებთადმი. ამ წინასწარმეტყველებაში აღწერილი ზოგი სცენა წარსულს ეკუთვნის, ზოგი ახლა ხდება; ზოგი თვალწინ წარმოგვიდგენს სიბნელის ძალებსა და ზეცის მთავარს შორის დიდი ბრძოლის დასასრულს, ხოლო ზოგი გამოავლენს გამოსყიდულთა გამარჯვებებსა და სიხარულს განახლებულ დედამიწაზე.“

„ნურავინ იფიქრებს, რომ რადგან მათ არ შეუძლიათ გამოცხადებაში ყოველი სიმბოლოს მნიშვნელობის ახსნა, ამ წიგნის გამოკვლევა მათთვის უსარგებლოა,

რათა შეიცნონ მასში მოცემული ჭეშმარიტების აზრი. მან, ვინც იოანეს ეს საიდუმლოებანი გაუცხადა, ჭეშმარიტების გულმოდგინე მაძიებელს ზეციური საგნების წინასწარ განცდას მიაწიჭებს. ისინი, ვისი გულებიც ღიაა ჭეშმარიტების მისაღებად, შეძლებენ მისი მოძღვრების გაგებას და მიენიჭებათ ის კურთხევა, რომელიც აღთქმულია მათთვის, ვინც „ისმენს ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავს მასში დაწერილთ.“

„გამოცხადებაში ზიზღის ყველა წიგნი ერთდება და სრულდება. აქ არის დანიელის წიგნის შევსება. ერთი წინასწარმეტყველებაა; მეორე — გამოცხადება. წიგნი, რომელიც დაბეჭდილი იყო, არ არის გამოცხადება, არამედ დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება. ანგელოზმა უბრძანა: 'ხოლო შენ, დანიელ, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე.' დანიელი 12:4.“ მოციქულთა საქმეები, 584, 585.